

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum omne signum rei sacr[a]e sit sacramentum? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

327 *Vtrum omne signum rei sacræ sit sacramentum?*
Inf. q. 64. **A**d secundum sic proceditur. Videtur, quod non
ar. 2. & omne signum rei sacræ sit sacramentum. Om-
1. 2. q. 101 nes enim creaturæ sensibiles sunt signa rerum sacra-
ar. 4. cor. rum, secundum illud Rom. primo, inuisibilia Dei,
& q. 102 per ea quæ facta sunt intellecta, conspicuntur. Nec
ar. 5. cor. tamen omnes res sensibiles possunt dici sacra-
& 4. d. 1. menta. Non ergo omne signum rei sacræ, est sacra-
q. 1. ar. 1. mentum.

g. 1. ¶ 2 Præterea, Omnia quæ in veteri lege fiebant,
Christum figurabant, qui est sanctus sanctorum: se-
cundum illud primæ ad Corinth. 10. Omnia in figu-
ra contingebant illis. Et Coloss. 2. Quæ sunt umbra
3. 2. q. futurorum, corpus autem Christi. Nec tamen omnia
201. 2. 4. gesta Patrum veteris Testamenti, vel etiam omnes
ceremoniaæ legis, sunt sacramenta: sed quædam spe-
cialiter, sicut in secunda parte habitum est. Ergo
videtur, quod non omne signum rei sacræ sit Sacra-
mentum.

¶ 3 Præterea, Etiam in novo Testamento multa
geruntur, in signum alicuius rei sacræ, quæ tamen
non dicuntur sacramenta: sicut aspersio aquæ bene-
dictionis, consecratio altaris, & similia. Non ergo omne
signum rei sacræ, est sacramentum.

S E D contra est, quod definitio conuertitur cum
definito. Sed quidam definiunt sacramentum per hoc
quod est sacræ rei signum, & hoc etiam videtur ex
auctoritate Augustini * supra inducta. Ergo videtur,
quod omne signum rei sacræ, sit sacramentum.

Ix artic.
præc. Sed
consra. **R**ESPONDEO dicendum, quod signa propriè
dantur hominibus, quorum est, per nota ad ignora-
peruenire. Et idè propriè dicitur sacramentum,
quod est signum alicuius rei sacræ ad homines per-
tinentis: ut scilicet propriè dicatur Sacramentum,
secundum quod nunc de sacramentis loquimur, quod
est signum rei sacræ, in quantum est sanctificans ho-
mines.

Ad

Ad primum ergo dicendum, quod creaturæ sensibiles significant aliquid sacrum, scilicet sapientiam, & bonitatem diuinam, in quantum sunt in seipsis sacra: non autem in quantum nos per ea sanctificamur. Et ideo non possunt dici sacramenta, secundum quod nunc loquimur de sacramentis.

Ad secundum dicendum, quod quedam ad vetus Testamētū pertinētia, significabant sanctitatem Christi, secundum quod in se sanctus est. Quædam vero significabant sanctitatem eius, in quantum per ea nos sanctificamur: sicut immolatio agni Paschalis significabat immolacionem Christi, qua sanctificati sumus. Et talia dicuntur proprie veteris Legis sacramenta.

Ad tertium dicendum, quod res denominatur à fine & complemento: dispositio autem non est finis neque perfectio. Et ideo quæ significant dispositiōnem ad sanctitatem, non dicuntur sacramenta (de quibus procedit obiectio) sed solum ea quæ significant perfectionem sanctitatis humanæ.

ARTIC. III.

Vtrum sacramentum sit signum unius rei tantum?

328

4.d. 1. q.
1.a. 1. q.
1. ad 4.
¶ ar. 3.
cor.

A tum non sit signum nisi unius rei. Id enim quo multa significantur, est signum ambiguum, & per consequens fallendi occasio: sicut patet de nominibus æquiuocis. Sed omnis fallacia debet remoueri à Christiana Religione: secundum illud Colos 2. Videte, ne quis vos seducat per philosophiam, & inanem fallaciam. Ergo videtur, quod sacramentum non sit signum plurium rerum.

¶ 2 Præterea, Sicut dictum est †, sacramentum significat rem sacram, in quantum est humanae sanctificationis causa. Sed una sola est causa humanae sanctificationis, scilicet sanguis Christi, secundum illud Hebr. vlt. Iesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra poram passus est. Ergo videtur, quod sacramentum non significet plura.

Tertia Par. Vol. ii.

B

¶ 3 Præ-

art præc.